

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa K. J. i H. J.
przeciwko P.
Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 maja 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 7 czerwca 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się na występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego, a także potrzebę wykładni przepisów prawa. W ocenie

skarżącego istotne zagadnienie prawne sprowadza się do tego, czy już przez sam fakt objęcia nieruchomości specjalną strefą ochronną wokół lotniska, gdy wszakże nie łączy się to z żadnymi konkretnymi ograniczeniami co do korzystania z tej nieruchomości, przysługuje roszczenie na podstawie art. 129 ust. 2 p.o.ś. Rzeczywiście, jak wskazuje sam skarżący, przez jakiś czas była w tej kwestii wątpliwość, jednakże najnowsze orzecznictwo Sądu Najwyższego jest jednolite (zob. np. rozstrzygnięcia w sprawach II CSK 113/16 i II CSK 39/19), wskazujące, że już objęcie tą strefą oznacza ingerencję w prawo własności. Można jedynie dodać, że skala ingerencji w prawo własności może mieć wpływ na wysokość należnego świadczenia, lecz na okoliczność tego, że ono w ogóle się należy. Tego samego problemu w istocie, jak się wydaje, dotyczy wskazywana w skardze kasacyjnej wątpliwość na tle wykładni art. 129 ust. 2 p.o.ś. Zauważyć jednak trzeba, że *de facto* podnoszona rozbieżność aktualnie nie występuje – nowsze orzecznictwo jest konsekwentne, idzie w odmiennym kierunku od dawnego i można raczej mówić o ewolucji orzecznictwa niż o rozbieżności (odmienne są pojedyncze orzeczenia sądów powszechnych).

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.